

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 25 marca 2024 r. – Società Eredi Raimondo Bufarini Srl – Servizi Ambientali / Ministero dell’Interno, Ministero della Transizione Ecologica, Comitato tecnico regionale delle Marche, Coordinamento per l’uniforme applicazione sul territorio nazionale di cui all’art. 11 del D.Lgs. 105/2015

(Sprawa C-224/24, Società Eredi Raimondo Bufarini – II)

(C/2024/4076)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Società Eredi Raimondo Bufarini Srl – Servizi Ambientali

Druga strona postępowania: Ministero dell’Interno, Ministero della Transizione Ecologica, Comitato tecnico regionale delle Marche, Coordinamento per l’uniforme applicazione sul territorio nazionale di cui all’art. 11 del D.Lgs. 105/2015

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zawarta w art. 3 pkt 12 dyrektywy 2012/18/UE ⁽¹⁾ definicja „znajdowania się substancji niebezpiecznych” stoi na przeszkodzie praktyce, zgodnie z którą określenie ilości substancji niebezpiecznych znajdujących się w zakładzie przetwarzania odpadów podlega procedurze operacyjnej wdrożonej przez prowadzącego zakład (i ewentualnie dopuszczoną w zezwoleniu, o którym mowa w art. 23 dyrektywy 2008/98/WE ⁽²⁾ lub art. 4 dyrektywy 2010/75/UE ⁽³⁾), która to procedura, kwalifikując odpady jako mieszaninę w rozumieniu art. 3 pkt 11 dyrektywy 2012/18/UE, przewiduje stałe monitorowanie ilości substancji niebezpiecznych znajdujących się w zakładzie i gwarantuje, że progi dolny i górny, które są przewidziane odpowiednio w kolumnie 2 i kolumnie 3 załącznika 1 do dyrektywy 2012/18/UE, nie są przekroczone?
- 2) Czy art. 7 dyrektywy 2012/18/UE, który stanowi, że prowadzący zakład jest zobowiązany przesłać „właściwemu organowi zgłoszeni[e]” zawierające informacje wymienione w art. 7 ust. 1 tej dyrektywy, interpretowany zgodnie z zasadami konkurencji i swobody przedsiębiorczości, stoi na przeszkodzie przepisowi takiemu jak art. 13 ust. 1, 2 i 5 decreto legislativo (dekretu ustawodawczego) nr 105/2015, który przewiduje, że informacje muszą być przekazywane wyłącznie w drodze „zgłoszenia sporządzonego zgodnie z formularzem określonym w załączniku 5” (ust. 1), „podpisanego w formie oświadczenia własnego zgodnie z obowiązującymi przepisami” (ust. 2), „przesłanego przez prowadzącego zakład odbiorcom, o których mowa w ust. 1, w formie elektronicznej za pomocą usług i narzędzi przesyłania drogą elektroniczną udostępnionych za pośrednictwem wykazu zakładów, które mogą spowodować poważne awarie, określonego w art. 5 ust. 3” lub „wyłącznie za pośrednictwem certyfikowanej poczty elektronicznej opatrzonej podpisem cyfrowym” (ust. 5), z wyłączeniem sposobu komunikacji za pośrednictwem „procedury operacyjnej wdrożonej przez prowadzącego zakład”, która przewiduje stałe monitorowanie ilości substancji niebezpiecznych znajdujących się w zakładzie i gwarantuje, że progi dolny i górny, które są przewidziane odpowiednio w kolumnie 2 i kolumnie 3 załącznika 1 do dyrektywy 2012/18/UE, nie są przekroczone?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/18/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie kontroli zagrożeń poważnymi awariami związanymi z substancjami niebezpiecznymi, zmieniająca, a następnie uchylająca dyrektywę Rady 96/82/WE (Dz. U. 2012, L 197, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz. U. 2008, L 312, s. 3).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (przekształcenie) (Dz. U. 2010, L 334, s. 17).